

Suðurstreymoyar Javnaðarfelag:

Tríggir landsstýris- menn í andgletti

Óli Jacobsen, Jóannes Eidesgaard og Andrias Petersen fara á limafundi í Suðurstreymoyar Javnaðarfelag í kvöld kl. 19.30 at greiða frá, hvørjar ætlanir Landsstýrið hevur fyri aftur at fáa gongd á

– Hvørji eru útlitini fyri at fáa meiri virksemi?
– Hvørji eru útlitini fyri at bota um livikorini hjá føroyingum?
– Hvussu við skattabyrðuni hjá lóginntøkunum?
– Ella hjá stóru inntøkunum?
– Og hvussu skulu pensionistarnir liva?
– Hvat við almannaviðurskiptunum? eru útlit fyri ábótum?
– Og heilsuverkið?
– Ella tey arbeiðsleysu – hvussu verða teirra viðurskipti?

Hesir spurningar og nógvir afturat hava limirnir í Suðurstreymoyar Javnaðarfelag høvi at seta trimum

landsstýrismonnum í kvöld.
Tað eru teir tríggir Óli Jacobsen, landsstýrismaður fyri Verkamannafylkingina við m.a. nýggjum vinnum sum málsøki, og javnaðarmenninir Jóannes Eidesgaard, landsstýrismaður í fíggjarmálum, og Andrias Petersen, landsstýrismaður í heilsu- og almannamálum, sum eru bidnir at leggja fyri á fundinum.

Valstrið og avtala
Í valstriðnum í summar vóru nógvir flokkar, sum hildu, at ein nýggja avtala við danir fór at slóða fyri framgongd í Føroyum. Henda avtala skuldi lætta um gjaldsbyrðu okkara. Av

teimum flokkum, sum nú eru í samgongu, høvdu Sambandsflokkurin og Verkamannaflokkurin hesi sjónarmið.

Áðrir flokkar, m.a. Javnaðarflokkurin, hildu uppá, at tað ikki var sannlíkt, at danir vildu strika okkara skuld, men at tað hinvegin vóru møguleikar at fremja ábøtur, um vit eina tíð enn kunnu hava hall á fíggjarlógini.

Nú eru so samráðingarnar loknar á hesum sinni. Og vit kunnu spyrja hvat kom burtúr. Um møguleikar okkara eru broyttir og kanska batnaðir.

Fíggjarlógin
Sum stóðan er í landinum,

er onki at ivast í, at teir karmar, sum fíggjarlógin setir, eru altavgerandi fyri virkisstøði her á landi.

Nýggja fíggjarlógin er nú liðug, og skuldi verið lögð fram. Og tí ber nú til at gera upp, í hvønn mun fíggjarlógin kann betra støduna, ella um hon fer at gera viðurskiptini verri – hjá tí einstaka og hjá samfelagnum annars.

Nýggi arbeiðspláss
Samgongan hevur boðað frá, at hon hevur ætlanir um ymisk tiltøk, sum kunnu liggja undir endurreisn av vinnulívinum.

Ein táttur er nýggi 200 milliða grunnurin. Annar táttur er skattalætti/lønar-

studningur í nýggjum vinnum. Og so eru tað avtalurnar um donsku vinnufremjandi lóggávur, sum longu vóru gjørdar av hini samgonguni.

Samanumtikið fáa limir-

nir í Suðurstreymoyar Javnaðarfelag eitt gott høvi at fáa greiði á nógvum ívamála á fundinum í kvöld, sum verður kl. 19.30.

Afturvendandi endurspeglingar av komandi dreymum

Ummæli av yrkingasavni eftir Petur Jensen. Forlagið Fannir gevur út

Vatnið rennur og rennur, og rekarir reka við streyminum, ið vendir og vendir. Flóð og fjøra og fjøra og flóð og aftur. Orð ókst av orði. Eitt orðið tekur annað við sær. Orðini streyma frá Peturi, men sum tað longu sæst í tí langa heitinum á hansara fyrsta yrkingasavni, er tað umhugsadur »ørskapur«.

Hesin yrkingarháttur ber sjálvsagt við sær, at nógvar langar yrkingar eru í savninum, sum er heldur sjáldsamst hjá okkum og ger, at hann er nakað fyri seg (hóast øll skøld munnu halda seg vera tað) ið fleiri skøld hava roynt seg við longum heitum og óvantaðum orðasamansetingum og meiningum, sum vanligar verða hildnar at vera andsøgn.

Men í hesum rennandi orðafloymi verða orð og meiningar standandi í huganum. Onkur smilist kanska at summum, men alvor er aftanfyrir.

Ein av teimum hálvlongu yrkingunum eitur: *Eitt sindur um alt og / onki, ella bæði og hvørki / har sum eingiltin gongur í / grind við sóknarongli.* Jú, til ber at læsa ella rista við høvðinum, men stöðgar ein ikki á og nikkar við hetta hvønn-dagsliga: »alt er altíð alt, og onki er onki meir enn onki, ella minni«. Tá tú t.d. hevur

skrivað einki, er tað meir enn tað óskrivaða orðið.

Ofra kemur hetta ófor-einiliga: »Bæði ella hvørki«, men minnir tað ikki eitt sindur um sannleikan í orðatakunum: Skerji eg teg her, missi eg teg har«.

Tað gamla rimorðið kundi villa mangan mann og verða ber ifylla, men tað kundi eisini seta í gongd og fáa snarað meiningini eina heppna leið. Man ikki lík-heitin millum orðini eingil og sóknaronglar, hava verið við at seta pennin á pappír-ið.

Í triðja ørindi sigur hann: »við søktum eingli og sóknarongli. søknareingli«. (Petur skrivur alt við lítillum uttan heitið á yrkingunum) og móti endanum: »skriva um sóknaronglar og einglar. / hóast alt er hetta bert orð um mynd / av orðum«.

Mangur yrkjari hevur sagt okkurt líknandi um tað skrivaða orðið, men Carl Johan Jensen endar yrkingina: »viscoo sancti Pauli Apostoli« í savninum *Lygnir* »men tað er / At eg / Sigi / At tað er«.

Fyrst tú lesur savnið, kemur tú at hugsa um Tór-odd, men varnast skjótt, at tað er endurskin av skráð-uni.

Janus kundi ripa nevan í borðið: »Hvar og hví er ikki funni«, og Regin spyrja: »Hvar er rás yvir reynið«.

Petur royndir eisini at finna eina meining í teimum ymsu meiningunum, og nokur svør fær hann fest á pappír-ið.

Í næst seinastu yrkingini KYNJA sigur hann frá eini átrúnaðarlígar uppliving.

Kynja

havi ongantið áður verið tær so nær enn hesa stund

uttanfyrir alt inni í øllum

(ørkymlandi skygni)

altíð skoðandi megi tína brótandi djúpast inni í mær sjálvum

Og hann kann enda savnið í profetiskari hugmóð við yrkingini NÚ, men áðrenn hann er komin so langt, hevur hann yrkt AFTUR-VENDANDI ENDUR-SPEGLINGAR / AV KOMANDI DREYMUM, sum byrjar við orðunum: »sjálmorð, sjálmorð / alt er sjálmorð«. (Fálfongd-anna fálfongd alt er fálfongd, byrjar Prædikarinn).

Eisini hetta langa heitið, sum hevur givið savninum navn, hevur eina meining, og hann kemur til fleiri niðurstøður í hesi longu yrking, t.d.: »meiningloysi /

tørvar jú meiningina / fyri at kunna vera / meiningaleyst« Yrkingin endar: »vónin liggur í hjartanum / eins og ævinleikin«.

Nú

nú. veruleikin berjist fram fyri eden har einfaldar loysnir eru grivnar niður í øsku og gloymsku nú. veruleikin ferðast fram við gøtum har ókrútið veksur seg mógvandi inn í urtagarðar av sælu nú. samvitskan gerst noktan og blóðið legst á gleðina hjá blómuni og gudi

nú. veruleikin er ókrútið, ið dansar á teirri heystlittu myndini har profetarnir boða frá at náttún nú er komin at enda

Ein annar gøtumaður, Es-mar G. Jacobsen, gav út eitt yrkingasavn, *Fiólin* 1956, áðrenn hann varð trúboðari. Seinasta ár kom annað savnið, *Tema við frábrigdum*. Eg skal ikki spáa um Petur verður trúboðari ella yrkjari, kanska bæði, men eg fari forvitin at lesa tað næsta.

Steinbjørn B. Jacobsen

Teir eru við at leggja seinastu hond á í gamla Suðurfisk, har uppboðssølan í Vági skal verða
Mynd: Rógvi Johansen

Byrja um tvær vikur

Tað skal bera til, siga vágbingar, sum um slakar tvær vikur byrja uppboðssølu í gamla Suðurfisk

Tað gongur væl hjá teimum, sum arbeiða við at fyrireika uppboðssøluna, sum lokalfelagini í Suðuroyar sunnarur helvt ætla at hava í gamla Suðurfisk.

Húsið er mestsum liðugt innrættað, og útgæðin er á veg, kassar og tilfitt.

Ætlanin er at byrja við uppboðssøluni mánadagin 12. desember.

Vágbingar hava góðar vónir um, at hetta tiltakið fer at bera til. Nógvir bátar rógva út. Seinastu vikuna hava teir ikki verið úti orsakað av óveðri, men annars skuldi fiskur verið at fingið nú, sigur Kári Jacobsen, formaður í arbeiðsmannafelagnum Framtíðini í Vági.

randi